

Alle bør bruge:

„Rita“ Sæbespaaner.
„Skrubbifon „R. A.“
„Tjaldur“ Sæben.
„OKKARA“ Toiletsæber.

De bedste. De færreste. De drejeste.

Útbjóðing.

Öll arbeiðini við at bygja amtsbókasavnhúsið í Tórshavn verða her givin fram til almenna útbjóðing. Boðið kann verða annaðhvørt upp á öll arbeiðini undir einum ella upp á hvørt arbeiði fyri seg eftir arbeiðisslag. Tekningar, skrivaðar frágreiðingar og treytir kann ein læna frá amtsbókasavninum, so leingi nakað er eftir, hvønn dag frá kl. 12—2 s. p. ímóti peningatrygging upp á 25 kr., sum verður afturgoldin, tá ið lánið verður afturborið heilt og holdið. Boðini verða latin inn til amtsbókasavnið seinast hin 15. desember kl. 2 s. p. í ár, og verða tey upplatin í hjáveru teirra, ið boðið hava og eru viðstaddir.

Tórshavn, 25. oktober 1928.

Fyri Føroya Amts Bókasavn
M. A. Jacobsen.

Galvaniseraðar takplátur

keypast biligast frá **Poul Hansens** Heilsolu, Tórshavn.
Telefon 228. Telegramadresse VERITAS.

Drengehabitter.

Et Parti prima uldne mel. Buckskin i 140 ctm. Bredde sælges saalenge Lager haves deraf
kolossalt billigt
brummeleret pr. m. **5.00**
grammeleret pr. m. **6.00**

Prøver sendes, men vi anbefaler at indsende Bestilling snarest. Hvad ikke tilfredsstiller, tages retour.
Ud modtages som Betaling til 2 Kr. pr. kg.

KONGSBÆK & LARSEN
FREDERIKSHAVN

Føroya skipara- og navigatørfelag

hefur eykaaðalfund sunnudagin 18. november 1928 kl. 4 s. p. í biografteatrinum í Tórshövu.

Á dagsskrá:

1. Lønviðurskipti 1929.
2. Ymist.

Nevndin.

Gør
haardt Vand
blødt som
Regnvand.

Det bedste
Middel til at
lægge i Blod
med.

HENKO

Skrubbifon „R. A.“
rensar alt.

Udpantning.

Der vil i nær Fremtid blive iværksat Udpantning for Restancer af Kommuneskat og Vandafgift for Aaret 1928.

Man skal derfor anmode dem, der ikke ønsker at blive opførte paa Udpantningslisten, om snarest at berigtige deres Restancer.

THORSHAVNS BYRAAD, den 25. Oktober 1928.

TÆ SIGST

at eitt kilo av prentusvertu er í virði eins og eitt kilo av gulli, um hon verður nýtt til lýsingar og kunngeringar.

Men tað hóskar tíværri ikki altíð. Tað velst um hvar maður ella handilsfelag lýsa, og fyri at vera visur í at prentunarsverta verður væl nýtt og at tað er lønandi at lýsa, eiga tygum at senda lýsingar til

„Føroya Social-Demokrat“.

Tann ið lýsir mikið, selur nógv.

HØVDINGAR HITTAST

EFTIR REGIN Í LÍÐ

(SJÓNLEIKUR Í 3. TÁTTUM FRÁ ÁRINUM 1001)

er útkomin og fæst í bókasølonum ella hjá útgevaranum R. Rasmussen, Føroya Fólkaháskúli.

Upplagið er bert 450.
Prísurin er 2 krónur.

D. H. 2

Til Canada

med
Cunard og White Star
Linien.

Alle Oplysninger ved
Jens av Reyni,
Thorshavn,
eller

C. Mogensen,
Nyhavn 1,
København.

Lýsingar

mugu verða innsendar til okkara skrivstovu innan mánadag fp. kl. 10.

Givið út av
socialdemokratiskum feløgum.
Blaðstýrari: M. S. Viðstein.
Prentsmiðja
Føroya Social-Demokrates, Tórshavn.

hoyra, Guirrot loyvið sær ennát til taltala arbeiðarar, ið hovdu vælreitt spottandi. Hann bað teir skunda sær at tjena so nógvur pengar, at teir gjørdust ríkir, so fingur teir jú vælreittin av sær sjálvum.

22. februar 1848 varð samankallað til ein fund í Paris um endurbótting av stjórnarlagnum. Móti hesum fundi setti stjórnin forboð, og tá kom eldur í koluna. Dagin eftir gingur mannamúgvur gjøgnum gøturnar róandi: „Niður við stjórnina“. Ötti kom á kong, hann avsetti Guirrot og lat herliðið kalla til; um kvæðið fell óvart eitt skot, eingin visti hvarfrá; men so píprandi spent vóru sinnini, at í stundini róptu herhövdingarnir: fyr! og nakrir arbeiðarar vóru drípnir av skotunum frá kongsins herliði. Sum eftir einum hvirluvindi hovdu teir hjástæddu, teir deyðu uppá vognar, sum undir blaktrandi vitaskyni vórðu koyrdir gjøgnum gøturnar meðan vognstjórnarnir róptu: „Til vápna, teir drepa fólk!“ — Hin 24. februar var Parisarborg ein rákandi orrusta, sum endaði við, at kongur flýddi og fólkamongdin (borgararnir) stormaði ríkisdagshúsin har hon útrópti eina nýggja ríkisstjórn; men á ráðhúsinum komu arbeiðararnir saman og valdu samtíðar eina stjórn av sínum monnum við Louis Blanc á odda. Nú vitstu teir hvat teir vildu: Vegurin til eitt álítandi frælsi fyri arbeiðarin, mátti ganga ígjøgnum eina arbeiðarastjórn. Hesar báðar á somu stund frá ymismum síðum útróptu landastjórnir móttust seinni á ráðhúsinum og samdyst um at renna saman í eina. Tá arbeiðararnir fingur lyfti um at fáa ein av teirra egnu feløgum, Albert, inn í stjórnina afturat, vóru teir tilfriðs, teir áttu nú 3 stjórnarlímir.

Stórborgararnir vóru ikki tilfriðs, teir hovdu nokk viljað haft eitt stjórnarskipti; men eina republik var teim minni um, teir máttu tú lata sær eftirlit av ötta fyrri, at arbeiðararnir skuldu dríva kolvellingina longur út í tesir. Arbeiðaralokkurin vildi nú ikki bert hava eina republik, men eina sociala republik, og so mikil var óttin nú fyrri arbeiðaralokkinum at allar mótmælisrøddir tagdu, tá stórar plakátur vóru slignar upp við fylgjandi orðum: „Hin franska republikin, frælsi, javnaður, bróðurskapur“.

Hetta vóru alt steinar til javnaðarbyggingin; men enn var grundarlagið ikki dygt at bygja á, og altovskjótt skuldi tað prógvast, hvussu vandamikið tað er at bygja eina nýggja samfelagsskipan á ov veika grund.

Allt stjórnarræði má byggjast á ein medvitandi veljaraflokk og á fíggjarligt grundarlag, annars verður tað eitt purt og blekta skínaræði, har hitt tóma skrálið situr í hásætinum eina tíð, til tess tað fagnar burtur í ómegd.

Teir fronsku arbeiðararnir fingur til eina byrjan stóran lut í stjórnarræðinum og stórborgararnir máttu í fyrstu atlogu lúta fyrri höttum arbeiðaralokksins. Tá herforari arbeiðaranna læknin Raspal hótti við innan 2 tímar at koma til ráðhúsið við 200.000 monnum, um stórborgararnir ikki tagdu við teirra mosni um kongadømi (lílikt máttu teir svølgja mótmælisorðini), arbeiðararnir krævdu av stjórn síni „Rættin til arbeiðis“. Hetta var eitt av loysunnarorðum oddamanns feirra, Louis Blanc's og stjórnin jattaði í stundini rættin til arbeiði, men hvussu skuldi stjórnin skaffa arbeiði til øll tey túsundir og aftur túsundir av

menniskjum, sum vórðu arbeiðsleys og kravdu arbeiði? Hon ráddi jú ikki yvir tilfari, jorð og øðrum framleiðslumidlum, hetta var alt á privatum hondum, og hin heilagi ognarrættur frá 1789 stóð enn við makt, at nema við hann var ikki gamansleikur. Stjórnin greip so til at stovna tey tiltiknu fjóðverkstøðini, her skuldu allir menn hava rætt til at krøvja arbeiði til 2 franc um dagin. 100.000 meldaðu seg í stundini; men har var ikki nyttugt arbeiði ein tiggjundapart. Stjórnin mátti so annaðhvørt seta menn til ónyttu arbeiði t. d. at flyta grót og flag aftur og fram ella rinda monnum løn fyrri purt einki at gera, hetta seinnar var reglan, og menn fingur 1½ franc fyrri at ganga fyrri einki. Tað er sjálvsagt at hetta mátti enda illa, tí ikki kann ein ríkisstjórn rinda arbeiðsloyn, uttan at hon samstundis hevur ognarrættin til tilfærr, maskinar, hús, skip og jorð. At rinda løn fyrri einki, virkar bert sum fátækrahjálpi.

Mótviljin móti fjóðverkstøðunum vaks dag undan degi, og tá eftirverkin í februarokkultelt-ingini breiddust út um Norðureuropa, so at tað kom til uppreisn í fleiri týskum býum og orrustudnið varð so hart, at tað gav afturljóð líka norður í Keypmannahavn, lamdist bæði handil og arbeiði eina tíð. Í Fraklandi endaði hesin tilstandurin við tí, at fjóðverkstøðini vóru avtikin 21. júní. Arbeiðararnir fingur tá fímillum triggjar kostir at velja: Svøtta í hel, ganga inn sum soldatar í herliðið, ella verða útflyttir til onnur lond eins og arbeiðsdjór. Teir valdu ímeðantíð ongan, men reistu seg til mótsæði móti kónganini við vápnum í hendi og tað kom til ein blóðgari barduga enn nakratíð áður. Undir færskap í Cavaignac's við